

Móra - napok humora

A Móra Napok keretében megrendezett vetélkedő egyik feladata így szólt: "A következő témáról írjatok szocialista realista, népies, romantikus és naturalista stílusban!"

A késő éjszakai órában egy Mórás ballag hazafelé kissé illuminált állapotban az ujszegedi parkon keresztül. Egyszer csak arra lesz figyelmes, hogy követi egy férfi. Megszaporítja lépteit, de az üldöző csak nem tágit. A leányzó halálra váltan ér a kollégiumhoz, amikor az üldöző megszólal:

- Kislány, meddig lehet nálatok ping-pongozni?

Egy-egy emeleten több alkotás is született. Ezek közül most a legjobbkat szeretnénk bemutatni.

Szocialista realista stílusban

Az "Előre a szocializmusért" nevet viselő D/4 szervezet "Arccal a falvak felé!" jelszavu röpgyűlése, melyet a Hágiban tartottak, sajnos, éjfél után ért véget.

Mivel a jelenlevő elvtársaknak másnap korán kellett kelniük, hogy friss erővel kezdhessék meg a szocializmus építését, nem tudták hazakísérni Tiszta Etelka sztahanovista elvtársnőt. Így kénytelen volt egyedül elindulni a Móra Kollégiumba, melyet már harmadszor tüntettek ki a "Szocialista Erkölcsvédelmért" érdemrenddel.

A parkban - az Elektromos Művek dolgozóinak hősies és kitartó munkája eredményeképpen égtek a villanyok. A hatalmas fák árnyékában és a bokrok alján azonban meghuzódott az ugrásra kész ellenség, a kapitalizmus. Tiszta Etelka elvtársnő ezzel tisztában volt. Igaza és felsőbbrendűsége tudatában azonban öntudatosan

vonult az uton.

Egyszer csak az egyik árnyék megmozdult, s a tőke koncra éhes vicsorával vetette magát Tiszta elvtársnő nyomába. Az elvtársnő egy pillanatig habozott, de miután eszébe jutott, hogy kritikus helyzetekben Lenin is a kompromisszumos megoldást választotta, futni kezdett. Utána a gyűlölt ellenség feneketlen gyomrával, mindent eltipró profit hajkurászásával. Végre feltűnt a szocialista népi kollégium. Igen ám, de ekkorra az üldöző is beérte áldozatát.

Tiszta Etelka dermedten állt, várva mikor csap le rá a megsemmisítő imperializmus. Ekkor az üldöző megszólalt:

- Mondja, Elvtársnő, meddig lehet Önöknél asztalteniszezni?

A CSÁBITÁSTÓL RÖTTEGŐ LYÁNY MÖGCSALATTATÁSA

A hajnali kakasszó még mög se szólalt, mikor egy mönyecskés ábrázatu kollégiumi fehérnép kissé ittasan mórlikálta magát a nagy újszögedi park setétes főuccáján. Egyszörre csak egy legény pattant föl az egyik bokorban, és azon nyomban a lány piros csizmás karcsu lábai után iramodott. A jóképü fehércseléd ugy mögijedt, mint a mezei nyul a téli vadászaton, és izibe ő is fölköttötte a bocskort és futni kezdött. Csak a szövetkezeti népi kollégium zöldre festett rácsos kapujában álltak meg, a lány szöme szikrát szórt. A sarkantjus csizmás legény mögemelte a tollas kalpagiát:

- Hallod-e, te kőrösi lány, azanyád rézfánfütyülőjit!

Meddig löhet nálatok ping-pong farsangi játékot játszani?

romantikus

Sejtelmes nyári éjszaka volt. A Tisza felől illatos hűvösség lengedezett. Az égbolt ölen halványan pislákolnak a csillagok. A Népliget lombos fái sátrat vontak a holdvilágos ut fölé. Egy szép, fiatal, jóalaku, aranyszőke hajú lány magányosan, tétován ballag hazafelé. Piszze orra, bársonyos fényü szeme, orcáinak gödröcskéi, pihegő keble mind-mind egy megrázó, nemrég átélt élményről árulkodnak. Váratlanul siető léptek kopogása hallatszik. Egy feldult férfiarc tűnik fel a bokrok sűrűjében. A leány elé ugrik, hevesen megszorítja karját, és ezt susogja:

- Meddig lehet Önöknél pingpongozni?

EGY DUHAJ ÉJSZAKAI KALAND

A nehéz felhők mögül elő-elővigyoruló hold egy emberi testet rajzolt ki. Nana imbolygott keresztül az ujszegedi parkon, tétova alkoholgőzt eregetve. $C_2OH!$ - mondogatta kéjesen, ugyanakkor furcsa módon asszociálódott fejében a Hauptmann által emlegetett kutyahus s a klubban elfogyasztott virsli. Élvezte gondolatainak csábító közönségességét.

-- A park fái ernyedtt érzékiséggel bólogtak felé --

Már ahhoz a kalyibához ért, amelyet szakértő utcagyerekek az emberianyagcsere végtermékével pingáltak ki. Hirtelen dobbanások ütötték meg a fülét: szemgolyóit hátrafelé düllesztette, ábrázata a félelem görcseibe torzult.

- Egy him! - sikoltott fel.

- Na-na, csak egy jogász! - fult a csendbe a válasz.

A hold szapora vigyorai egy férfiállat durva szőrzetét rajzolták ki. Viselőjét domborun vitte férfiassága előre, a lihegő Nana felé. Nana hátradobta a fejéről lógó hosszú hámboritót, nekiesett otthona, a Móra kollégium csengőjének, s alig érzékelte a mögötte langyosan felbrummogó hangot:

- Kisanyám, meddig lehet itt a kollégiumban lövöldözni?

- pingponglabdával-